

ایمان بیاوریم تا آن زندگی را بپذیریم

(یوحنا ی رسول ۶: ۳۶-۴۵)

قدیس یوحنا دهان طلایی ، وعظ ۴۵ درباره یوحنا قدیس خداوند ما در پی آشنا ساختن یهودیان به رازهای خود بود ، از این رو آغاز به استقرار الوهیت خود نمود و به آنان گفت : «من نان حیات هستم» ، کلامی که به تن او قابل انطباق نیست ، چرا که بعدها می گوید : «نانی که من عطا می کنم ، جسم من است» ، بنابراین از الوهیت خود با آنان گفت و گو می کند ، چرا که در پی اتحاد او با کلمه است که جسم ، نانی واقعی می گردد و برای آن کسی که روح القدس را دریافت می کند ، بدل به نانی آسمانی می شود .

تئوفیلوس اسقف انطاکیه (اواخر قرن دوم میلادی) :

عیسی نمی گوید : من نانی هستم برای خوراک معمولی ، بلکه می گوید : «من نان حیات هستم» . همه چیز طعمه مرگ گشته بود ، عیسی مسیح به واسطه خود ما را به زندگانی بازگردانید و زندگی ای که این نان از آن حمایت و تغذیه می شود ، زندگی طبیعی ما نیست که صورتی گذرا دارد ، بلکه زندگانی ای است که مرگ را بر آن هیچ احاطه ای نیست . به این علت است که اضافه می کند : «کسی که نزد من آید ، هرگز گرسنه نشود و هر که به من ایمان آرد ، هرگز تشنه نگردد» . این سخنان : «هرگز تشنه نشود» ، باید در جهت دریافت سخنان دیگر واقع شود : «هرگز تشنه نگردد» و صورت سیری ابدی را بیان می کند که هیچ روزنه ای برای دیگر نیازها و خواسته ها باقی نمی گذارد . یا آن که او هرگز گرسنه و تشنه نخواهد شد ، که یعنی هیچ گونه انزجار و ضعفی برای شنیدن کلام خدا نخواهد داشت و هرگز از تشنگی روحانی رنج نخواهد برد ، مانند آن عده که در آبِ تعمید ، زندگی نوین را دریافت نکرده اند و روح القدس نیز آنان را تقدیس ننموده است .